

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

De vijand is van ons grondgebied verjaagd. Onze vrijheid is hersteld.

Leve de Koning! Leve de Koningin!
Leve het Leger! Leven de Bondgenooten!

Leve België!

Aan onze Lezers.

Vijaren en vier maanden is de POSTRIJDER niet meer verschenen. Heden is hij het daglicht weer in kleiner formaat, het valt te wijten aan de tijdsomstandigheden.

Zoek het ons mogelijk zal zijullen wij ons weekblad voor op 8 bladzijden groot maat afdrukken.

Na nieuwere tijden

Weder beleven wij een keerpunt in de geschiedenis der volkeren; 1918 zal midden in de stroomingen des tijds staan als een mijlpaal, een wegwijzer. Het zal heen wijzen naar de middelen met de woorden: nederlaag, instorting; naar België en de bondgenoten met de aanduiding: lossing, zege. Onafzienbaar zullen de gevolgen zijn, welke uit deze gebeurtenissen zullen voortvloeien.

Na een heftige worsteling van ruim 4 ja., waar bijna geheel de beschafte wereld aan heeft deelgenomen gaande dewelke eene vernietiging uitmoording gebeurd is als nooit te voren, is plots de vredesmare over land gegaan.

Lang ree werd verkondigd dat eindelijk de oplossing zou komen langs vrede en den weg; doch al die grootsche en geprofeteerde maakte ons ahonig, telkens immers werd de vijand teurgesteld in ons liefste verwachten en moedeloosheid was itze smartvolle zielen binaugetrokken. Duitseijk en onbedriegelijk schans waren de voortekenen, en we konden, we wilden niet meer gelooven.

1918. — Het is het einde van den grooten wereldoorlog, waarin miljoenen zijn omgekomen; op het vasteland, op zee, de lucht heeft men een strijd gevoerd, met tot nu ongekende veldslagen; ieder jaar bracht een nieuwe vernieuwde uitvindingen, ontzaglijk grote kanonnen, al hiende tanks, het was alsof alle levens van de aarde wilde uitdruigen.

En nu is de ommekeer binnegetreten, het is gekomen.

Allergewichtigst zullen de gevolgen zijn. Duitschland is reus der middel-machten, had beroemd op een onoverwinnbaar leger, toch moet het wijken voor de rechtgekeerde slagen der bondgenooten. Innerlijk verzwakt, uitgehongerd en bloedig kwam de verandering met rassche schreden en het zal z vervallen en verbrokkeling, schatplichtig aan vreemden

voor langen tijd. De moderne Goliath heeft de kei in het voorhoofd gekregen. Onthoofd ligt nog enkel daar de romp van een groot en sterkgebouwd lichaam. Zijne staatsinrichting is reeds in haar wezen hervormd, de troon omvergehaald of beter ontvlucht, ingrijpende veranderingen in de grondwet zijn er gebeurd, ook zijne grenzen zullen verlegd worden op de kaart van Europa.

Wij zijn nog te dicht bij de gebeurtenissen om in klaar helder licht te stellen, hoe en vanwaar dit alles zoo bliksemsnel voortkwam.

Men zegt dat het russisch bolschewism is overgewaaid naar de aangrenzende landen. Oostenrijk-Hongarië werd het eerst aangeast, daarna kwam de beurt aan Duitschland. Dat is mogelijk. Doch, indien het wetenschappelijk vaststaat, dat ziekte-bacillen zich slechts kunnen ontwikkelen in de lichaams vloeistoffen, dan moet ook de duitse staatsinrichting ziek geweest zijn, zoo niet had de kiem, de geest van oproer, zijn vernielingswerk daar niet kunnen voort zetten: « There was something rotten in germany ». — Wij willen nu niet onderzoeken welke die kwaal was, welke voortkankerde in het hart van het duitse rijk, of wel of het stierf aan uitputting en overspanning of zou misschien de hoogmoed het tot val gesleept hebben. Wij laten dit oordeel aan de komende tijden. Hierop echter willen wij wijzen, dat men de oproer der sociaal-demokraten niet overschatte, en niet zegge dat zij, ons den vrede brachten. Zij maakte gebruik van eene gunstige gelegenheid; wat men moest is misschien eenige dagen vroeger gekomen omdat zij een meer dan halfloode geheel gewurgd hebben.

Keeren wij thans onze blikken naar België, druipend nog van het bloed, en met nog rokende puinen overdekt. Het is voor ons, het uur der verlossing, der zegepraal.

Lang heeft het knechtschap geduurd voor onze vrijheidminnende zielen.

Vaak worden onze meesters onmenschen tegenover de weerlooze bevolking, zoodat thans een zucht van verlichting uit ieder hart opstijgt. Wij bereiden ons om onzen Koning en het zegevierende leger in ons feestvierende steden en dorpen te ontvangen.

Juicht, Belgen, juicht. Ja, juichen zal de menigte in de bevlagde straten onder het spelen van den beiaard en zegegebons der klokken.

Wij zullen samenkomen in de tempels, en dreunend zal een machtig te Deum laudamus uit de borsten opstijgen, de schok der geestdrift en zindering der vaderlandsliefde zal haar door de leden varen. Ruim zal zij de zielen openen van deze wel-doende begeesterende gevoelens; tramen van aandoening en vreugde zullen zij mede weenen met de moeders welke hunnen jongens in hunne armen zullen ontvangen. Daarna

zal zij gaan knielen op de graven onzer helden, en een stil gebed voor hen storten.

En wanneer de feestroes zal voorbij zijn, mag geen enkel Belg vergeten, dat een nieuw glorievol tijdvak onzer geschiedenis is ingelind, waaraan eenieder van af den nederigsten arbeider tot den grootste geleerde het beste van zich zelf moet geven.

Zeer belangrijk.

Naar wij vernemen werd er eene « Scheercommissie » ingesteld. De leden zullen eerstdaags bekeerd gemaakt worden, zoodra de Bondgenooten zullen hier zijn.

Men verzekert ons insgelijks dat hun werkkring zal bepaald worden tot de stad.

Eenige der aangewezenen, zegt men ons, hebben reeds 't hazenpad gekozen. 't Is eene nieuwigheid in het leven, wij zijn nieuwsgierig of de te scheeren koppen talrijk en juist gekozen zullen zijn; eenigen zijn er toch waarover geen twijfel kan bestaan.

EEN OMMEKEER

De gebeurtenissen die zich in veertien dagen opvolgden zijn zoo menigvuldig, zoo gewichtig, zij doen zulke diepe verandering in den wederlandschen toestand inzien dat de geest ze zich met moeite voorstelt. De Duitse volkeren die voor alleenheerschappij in de wieg schenen gelegd, verjagen hunnen keizer. Wat Oostenrijk betreft, 't en is niet meer.

Het lijdt geen twijfel dat deze hervormingen, omkeeringen, bevrijdingen in eenige dagen van stapel liepen. Eenige hunner broedden reeds lang vóór den oorlog. General Foch en de zegevierende troepen der bondgenooten brachten den smelenden oproer tot een lauenden vuurloed. Het oude Europa is zooniet verjongd, ten minste treedt het in een nieuw tijdstip van zedelijke en economische grootheid.

Vaderland.

't Land, waarin ik werd geboren
Is mij boven alles waard;
En ik sta zijne eer te voren,
Uitgeblonken voor heel de aard.

Wou de vijand 't land ootereen,
Waar mijn lief gezin in rust,
'k zoude 't vaderland verwerpen,
Met een sabel in de vuist.

Ik wil leven, ik wil sterven
Voor het heilig vaderland;
Ja, ik wil den roem verwerven,
Aan een dapperen Belg verpand!

PRUDENS VAN DUYS.

Hoe de wapenstilstand ontstond.

De vroegere rijkskanselier, prins Max van Baden had het plan in de eerste Badensche Kamer, waarvan hij voorzitter was, over zijn

leiding der Rijkszaken rekenschap af te leggen. Daar echter de landdag niet meer is bijeengeroepen, kon hij zijn rede niet meer houden. Zij is thans door de Pruisische jaarboeken als vlugschrift gepubliceerd. Prins Max zegt o.a.: « Mijn vredespolitiek werd beslissend gestoord door het wapenstilstands aanbod, dat mij kort en klaar werd voorgelegd. Toen ik te Berlijn aankwam, heb ik het bestreden. Op grond van praktische politiek scheen het mij een groote fout toe, dat de eerste vredesstap der nieuwe regering door zoo'n verbluffende bekentenis van Duitse zwakte werd vergezeld. Nóch ons eigen volk, noch dat van den vijand, hadden toen zulk een dunk van den militairen toestand dat een dergelijke wanhoopsdaad noodig was. Ik deed het tegenoverstel, dat de regering als eerste handeling een gedetailleerd program van het oorlogsdoel zou opstellen, dat voor de geheele wereld onze overinstemming met de beginselen van Wilson duidelijk zou maken en onze bereidwilligheid voor deze beginselen ook zware nationale offers te brengen. Militaire autoriteiten antwoordden mij daarop, dat op zulk een publicatie niet meer kon worden gewacht; dat de toestand aan 't front binnen 24 uur wapenstilstand eischte. Wanneer ik hiertoe niet overging, dan zou de oude regering het moeten doen.

Daarop besloot ik een nieuwe regering te vormen en het nu onvermijdelijk wapenstilstandvoorstel met de namen der nieuwe, voor het verleden niet-verantwoordelijke regering te ondersteunen. Na een week bekenden mij de militaire autoriteiten, dat zij zich in de schatting van den toestand aan het front op den 11en oktober vergist hadden. »

Over het afdanken van den keizer schrijft prins Max, dat hij het voor zijn plicht had gehouden, den keizer voortdurend op de nationale en internationale betekenis der kwestie van den troonsafstand in te lichten. « Alleen een vrijwillig besluit kon m. i. het rijk nog voor zwaare rampen bewaren. Men mag het aanzien van den keizer niet valsche verstaan. Er waren gewichtige invloeden aan het werk, die hem ervan overtuigden, dat troonsafstand het teeken tot ontbinding van het front zou hebben gegeven. Toen ik na de gebeurtenissen te Kiel het gevaar voor burgeroorlog steeds meer zag dreigen, deed ik den afgevaardigde Ebert donderdag mede, dat ik 's avonds nog naar het hoofdkwartier zou vertrekken. Hij beloofde al het mogelijke te zullen doen, opdat zijn partij en de groote massa het resultaat van mijn bezoek zouden afwachten. Diezelfde middag echter ontving ik het ultimatum der sociaal-democraten, die mij dwong mijn ontslag aan te bieden, want het betekende vernietiging van mijn politiek, niet om te overweldigen, maar te overtuigen.

Over den Rijkskanselier Ebert: « Ik heb Ebert leeren kennen als een man van goeden wil, die er vast van overtuigd is, dat Duitschland zijn nationale plichten slechts kan vervullen, wanneer het als volksoeenheid blijft bestaan. De regering kan ons voor burgeroorlog bewaren, wanneer zij democratisch regeert en haar eerste niet af te wijzen plicht is het zich door een nationale vergadering, die een nieuwe grondwet moet geven, een wettigen grondslag voor haar macht te laten geven. Een geweldadige macht verdraagt het nieuwe, bevrijde Duitse volk niet. Het heeft zich door de vorming van een volksregering op den 30 October van de dictatuur van Ludendorff bevrijden zal geen andere dictatuur van een minderheids-groep dulden. Maar het zou een schande zijn voor Duitschland, wanneer onze vijanden, die slechts met eene rechtmatige Duitse regering willen onderhandelen, ons eerst het oproepen van een constituerende vergadering zouden moeten aanbevelen. Hier mag de regering zich het initiatief niet laten ontneemen. Wanneer zij democratisch handelt, kan zij er zeker van zijn, dat haar de vrijwillige krachten uit alle rangen zullen toebehooren om haar bij haar bovenmenselijke taak ten dienste te staan. »